

TĀ•TA U PORODU

StĀ™eda, 03 Ā™Ā-jen 2007

Mladý muž, manžel a otec, starostlivý a tĀ™ ustrašený výraz. Mladá vyčerpaná žena, spánky skrápěné napínají velkým úsilím, on jí trpělivě utírá oči, drží za ruku. Stáh.Slzy dojetí, úsměvy, slova lásky, nesmírné a otec přestihuje pupeční a ru a chová poprvé v náručí svého potomka, láskyplně líbá svou unavenou ženu

Tak takhle nějak jsem to viděla v reklamách a snad i filmech a tak nějak jsem si představovala i tu svou vlastní realitu. Chyba lávky... Přím prvním porodu jsem byla mladá i vyčerpaná a určitě zpcená; ano, manžel zaslzel a chodil po boxu s ním a tykilovým uzlíkem, ale rozhodně jsem se v těch filmech nedozvěděla v jejich chlapi mají na to být u porodu, ne věm je dáno pochopit tu bolest, kterou musí ženská vytrpět, ne věm je dáno "přít" to, co se na sále děje. Manžel mě sice držel za ruku, ale jakmile mi začal mám, co dlat nemám - a to po několikáté, začala jsem vidět rudě a poslala ho domů. Nakonec zůstal, ale porod naš dceru vstřebával jeť nějakou dobu. Přím návratu z porodnice se ke mně začal chovat nezvykle odtažitě; nemusel nic říkat, pochopila jsem to. I tak trval na tom, že u druhého porodu bude. Ten byl naš první procházka rozkvetlou loukou, ale i tak jsem cítila, že by byl nejraději, kdybych s úsměvem začala "ufuf - nebolelo" a vyskočila z kozy jako nic. Od mých dvou porodů uběhlo pět a pomalu se přímipravuji těm. Přímým lím, asi víc než přím tím: "má cenu ho tam chtít, neodfuním si to potěti raději sama? Přímec mazák. On pak přímijde s kytkou a uvidí mě a umytou, ušesanou, odpočínutou - s miminem v náručí - nebude to lepš? Slzet blahem a štím mě i dvě hodiny po porodu, a já zase budu hezká. Podle mě naškteří chlapi holt nemají...

Kudlanky, co vy na to? Jaké jsou vaše zkušenosti? Co byste mi poradily? Paula